

MEDLEMSBLAD **FREM**

Boldklubben

NR. 2

MARTS 1950

6. AARG.

Saa kold var sæsonens start...

men

heldigvis er det nu ved at blive foraar, og vi kan smide »ørevvarmerne«. De første 2 points mod OB »lunede« jo ogsaa, og forhaabentligt kommer der mere mildhed i luften siden!

Vi ønsker medlemmerne en god og fornøjelig sæson.

Foto: Erik Mønster

Uddrag af beretningen paa generalforsamlingen

Som de fleste af medlemmerne har set af dagspressen, er der af KBU nedsat et udvalg til modernisering og revision af vore amatørregler. En af de hovedpiner vor deltagelse i de olympiske lege paaførte dansk fodbold var, at visse professionelle tendenser syntes at spores hist og her. Man havde øjensynligt den idé, at fordi danske fodboldspillere kunne faa en del penge ud af at rejse til Sydeuropa som professionelle spillere, saa maatte der ogsaa være penge at tjene i dansk fodbold, og der maatte være til at slaa lidt mønt af den fodboldbegejstring, der opstod i »London«s kølvand. Disse tendenser var uheldige — man kunne ikke nævne ordet fodbold uden at tænke i penge samtidig — men ikke særlige faretruende for amatørismens fremtid.

Det uheldige og farlige skete først ved tipstjenestens indførelse, og det maa beklageligvis siges, at det drejede sig om fodboldledere.

Lovene for A/S Tipstjenesten er saadan, at der i selskabets bestyrelse skal sidde en mand fra DBU's bestyrelse, valgt af DBU. Det blev i denne første omgang formanden, hvilket maaske er naturligt, men sagen er, at dette mandat i tipstjenesten er honoreret med et beløb paa 2—3000 kr. om aaret. Det vil i realiteten sige, at en af dansk boldsports valgte tillidsmænd sidder i et privat selskabs bestyrelse og hæver et ikke uvæsentligt beløb i kraft af, at boldspillerne har valgt ham til at varetage deres interesser i fodboldsportens øverste ledelse. Samtidig viste det sig, at flere andre aktive fodboldledere (valgte tillidsmænd) havde smaajob i tipstjenesten, i kuponudvalg, som kontaktmænd eller i telefontjenesten om søndagen, som ogsaa blev lønnet. I disse sidste nævnte tilfælde bliver der dog gjort et stykke arbejde for de tjente penge og tangerer altsaa kun det førstnævnte, som kan karakteriseres som et rent og skært »ben«, men er alligevel uheldige.

Disse synspunkter fremførte vi paa et møde i »Stævnet« i maj i fjor, paa et tidspunkt, hvor f. eks. de fleste af vore spillere satte penge til ved rejser, naar de skulle repræsentere landet ved kampe i udlandet. Erstatningen for tabt arbejdsfortjeneste var dengang 16 kr. om dagen. Vi fremsatte det forslag, at man henstillede til DBU at nedsætte et udvalg til en revision og modernisering af vore amatørregler — hvor der findes mange andre urimeligheder og mangler, bl. a. kan jeg næv-

ne, at man fra anden side rejste spørgsmaalet om vore professionelle spilleres eventuelle tilbagevenden til dansk amatør fodbold igen, et problem som de nuværende amatørlove heller ikke har nogen fast regel for, men som i hvert enkelt tilfælde er overladt til den siddende bestyrelses skøn, dog efter en karenstid paa 2 aar — og at man tog spørgsmaalet om en forhøjelse af den tabte arbejdsfortjeneste op til revision.

DBU nedsatte et udvalg, men desværre kun til at løse den ene del af problemet. Det er til gengæld ogsaa løst paa en saadan maade, at man roligt kan sige, at det kun vil være meget faa spillere, der vil kunne komme til at sætte penge til ved paa rejser at skulle repræsentere deres land eller klub.

Den anden del af problemet afviste man at have noget at gøre med. Første gang med den begrundelse, at der i henstillingen samtidig var udtalt ønsket om at faa et par af de mennesker med i udvalget, som havde rejst problemerne. Det kunne man, især fra provinsrepræsentanternes side, ikke gaa med til. Det var jo folk uden for DBU's rammer, og i provinsen ser man rødt hver gang en københavner bliver foreslaaet til et eller andet. Man mener altid at forudse rævestreger i det københavnerne foretager sig.

Senere — da man fornyede henstillingen og udtrykkeligt bemærkede, at personspørgsmaalet var en ganske underordnet ting — kom den rigtige begrundelse frem, at man ikke ønskede nogen revision. Det kunne jo komme til at berøre een selv.

Det er imidlertid utilfredsstillende at skulle lede en amatørklub og forklare spillerne, at det og det maa man ikke som amatør og saa skulle forsvare eller se igennem fingre med, at valgte tillidsmænd, i kraft af dette mandat, vi har givet dem, har økonomisk udbytte deraf.

Det har altid været saadan, at ledergerningen blev gjort af interesse og af kærlighed til idrætten, og saadan maa og skal det være, saalænge vi er amatører.

Man foreslog os at lade spørgsmaalet afgøre af Ordens- og Amatørudvalget, og, med den mangel paa klarhed til dette problem, som de nuværende amatørlove er befængt med, er det vel højst sandsynligt, at afgørelsen var faldet ud til de impliceredes fordel. Det er jo klart, at da man i hin tid affattede disse love, havde man ikke forudset en situation som den nuværende og vel slet ikke tænkt sig, at lederne skulle være de første, som fandt hullerne i dem og drog fordel deraf. Vi maa derfor kræve en klar affattelse af, hvad der er tilladt og ikke tilladt. Og det er givet, at saalænge vi ikke har faaet den, kan vi ikke give vor stemme til de ledere, som efter vor opfattelse ikke er amatører.

Dersom det af KBU nu nedsatte udvalg kan komme frem til en løsning og klargøring af nogle af disse problemer, vil forslaget blive fremsat paa den kommende generalforsamling i DBU til juni, og saa faar man vel ved en afstemning set, hvor de forskellige ledere staar. Min personlige mening

er imidlertid, at et forslag, som indeholder en revision af vore amatørlove i den retning, som jeg her har skitseret, aldrig vil komme til en afstemning. Det ville man simpelthen ikke turde. Udfaldet bliver ganske givet saadan, at man i stedet paa generalforsamlingen nedsætter et andet udvalg, valgt af generalforsamlingen, til at beskæftige sig med problemet. Og saa er jeg ligesaa overbevist om, at man gaar uden om hovedproblemet.

Chancen for, med den nuværende besætning i DBU, at faa gennemført et forslag indeholdende nogle af vore tanker, er meget ringe. Men nu har vi ihvertfald klargjort vor stilling, og man vil ikke kunne komme og sige, at vi sov paa et tidspunkt, hvor en uheldig udvikling havde chancen for at bremses.

Red.

75 aar

I al stilhed er Aksel Byrval gaaet hen og blevet 75. Det skete mandag d. 13. marts, uden at ret mange anede det. Medlemsbladet beklager at have sovet og derfor først nu kommer med denne for-

Aksel Byrval.

sinkede lykønskning. Ganske specielt fordi det drejer sig om et af klubbens fornemste og aller ældste medlemmer, en mand, som har været med til at præge klubbens udvikling, først som spiller og siden som træner.

Byrvals bedrifter er velkendte og skal ikke opremses her, blot vil jeg have lov at fastslaa, at ingen mere end han har været med til at præge dansk fodbolds udvikling. Hans indsats som træ-

ner, forfatter af instruktionsbøger og som fodboldpædagog er ikke naaet og slet ikke overgaaet af nogen anden dansk.

At Byrval er hædret med klubbens guldemblemer noterer vi kun for fuldstændighedens skyld, og samtidig med at vi bringer vor forsinkede, men derfor ikke mindre velmente lykønskning, udtaler vi haabet om endnu i mange aar at se Byrval til vore kampe i Idrætsparken, og ikke at skulle ærgre ham altfor slemt paa hans gamle dage med vore forwards ringe skydefærdighed.

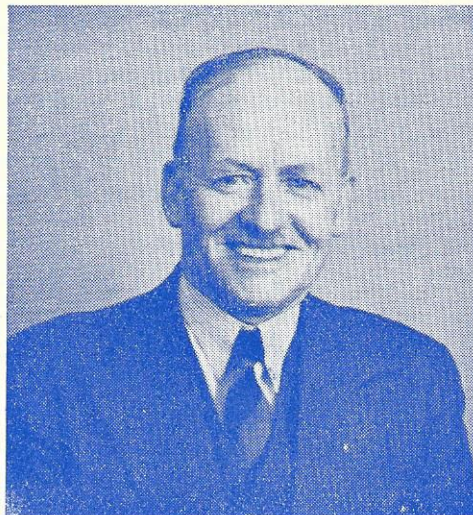
Een af eleverne.

70 aar

Et af klubbens gamle trofaste medlemmer fylder den 11. april halvfjerds aar, og paa redakteurens anmodning er hermed et kort resumé over Mertins indsats og betydning for „FREM“.

Carl Mertins kom ind i klubben i tyve aars alderen, altsaa omkring aarhundredeskiftet, medens vort domæne endnu var Fælleden, og han kom straks paa klubbens førstehold — almindeligvis som midterforward. I klubbens jubilæumsskrift i 1936 skrev Louis Wiladsen: „Carl Mertins havde egentlig betingelserne for at blive en storspiller; han var behændig, kunne dribble, overdrev det desværre for ofte — —“

Carl Mertins var med til at vinde fodboldturneringene 1901—1902, og var ligeledes igennem mange aar en god mand paa vort krickethold.

Carl Mertins

EINER PEDERSEN

Glarmester

DYBBØLSGADE 39 TELF. EVA 4337
(v. Sdr. Boulevard)

**Stort udvalg i rullegardiner,
persiener og fotografirammer
Fineste billedindramning
udføres.**

**Alt i persiener.
Ruder indsættes hurtigt
og billigt.**

Amagerbrogade 96 . Telf. Amager 5030

Største Pladelager paa Amager

Specialværksted for Eftersyn og Reparation af
alle Musikinstrumenter.

Hans interesse for bold og klub var meget stor, og efter sin aktive periode har han i høj grad, som lærere for juniorers, ydet en indsats for at fremme det gode, tekniske spil, og samtidig ved sine personlige karakteregenskaber og sin maade at tage drengene paa været af den største betydning for klubbens ungdom — baade spillemæssigt og ikke mindst opdragende. Hvad det spillemæssige angaar refereres igen til jubilæumsskriftet: „— — Carl Mertins forstod ogsaa altid at lade sin viden og kunnen komme drengene til gode. Selv en udmærket tekniker klargjorde han sine juniorer, at tekniken er grundlaget for alt godt fodboldspil, og fra hans periode, der varede lige til 1935, da han trak sig tilbage efter at være kommet til skade paa sit arbejde, er der kommet mange udmærkede spillere, der senere har kastet glans over vort førstehold“.

Der er og har altid været „stil“ og elegance over Carl Mertins fremtræden — en pædagog af de bedste, som ven og kammerat højt skattet — som menneske elskværdig, hjælpsom, pligtopfyldende og retlinet — et medlem enhver klub vil være taknemmelig for at have i sin midte.

„FREM“ hædrede, da klubben fyldte 60, Carl Mertins med guldemblemet, og ingen bærer deene udmærkelse med større berettigelse end han.

Kære Carl Mertins!

En elev fra din juniorlærertid, der af og til kunne sætte dig graa haar i hovedet med sine „kaadheder“, hylder dig paa denne runde dag, og siger dig tak for mange herlige timer baade paa spillepladsen og udenfor. Med haabet om, at dit temperament og livshumor, der i de mange aar har holdt dig saa rank og ungdommelig, ogsaa maa følge dig fremover, gratulerer alle de gamle drenge og hele klubben paa det hjerteligste.

Bernhard Langvold.

Generalforsamlingen

Med hr. Aage Jensen som dirigent afholdt Frem sin ordinære generalforsamling mandag d. 6. marts i Park restauranten.

Formanden indledede med en smuk mindetale over vor afdøde kammerat Gunnar Andersen. Medlemmerne rejste sig og mindedes i stilhed den afdøde.

I sin beretning omtalte formanden klubbens sportslige stilling, efterlyste større interesse for cricket, saafremt denne sportsgren skal bibeholdes, nævnte det arbejde, der var gjort for at vække interesse for spillet i yngre afd.

Om 1. holds sommertur til Nordsverige og Nordnorge udtalte formanden sin glæde over den maade holdet havde repræsenteret Frem paa, saavel paa som udenfor sportspladsen.

Desværre kunne formanden ikke udtale den samme glæde over 1. ynglinges tur til Gøteborg, hvilket ikke var holdets skyld, men den ringe gæstfrihed det havde mødt.

Omtalte de vedtagne ændringer om tabt arbejdsfortjeneste, var skuffet over, at der ikke samtidigt var skabt fornøden klarhed om ledernes stilling til amatørbestemmelserne, bebudede spørgsmaalets genrejsning.

Til slut lykønskede formanden Holger Olsen og Ib Bengtson med erhvervelsen af landskampnaalen og udtalte sin forvisning om, at denne udmærkelse ville inspirere de to spillere til yderlig indsats for klubben.

Under beretningen indløb et telegram fra John Hansen saalydende: I haab om et pointsrigt foraar sender jeg alle klubkammerater de venligste hilsener.

Kraftige klapsalver hilste dette udtryk for Johns kærlighed til sin gamle klub, og forsamlingen vedtog at sende John en genhilsen.

Efter nogle bemærkninger fra hr. Østrup blev beretningen enstemmigt godkendt.

Derefter forelagde kassereren det reviderede regnskab, som balancerede med kr. 150.992. Det blev enstemmigt godkendt.

Til bestyrelsens forslag om bemyndigelse til at disponere over et beløb af klubbens midler til bygning af en gymnastiksal i tilslutning til klubhuset udspandt der sig en længere diskussion, hvor navnlig juniortrænerne, ved Poul Petersen, var glad for det udviste initiativ som en absolut nødvendighed for yngre afdelings fremtid.

ALT TIL

AL SPORT

Klubbens Leverandør

Amagertorv 11

Ctr. 689

Ctr. 14758

De moderate røster kom til orde fra d'herrer Langvold og Østrup, men begge var tilhængere af forslaget, saafremt en økonomisk forsvarlig ordning kunne opnaas.

Paa bestyrelsens forslag suppleredes den med d'herrer L. Østrup, Aage Jensen og Berh. Langvold ved byggesagens endelige behandling, derefter blev bemyndigelsen givet enstemmigt.

Alle valg var genvalg. I stedet for **Carl Petersen**, som ikke ønskede genvalg, valgtes **Børge Mosfeldt**.

Formanden og flere af medlemmerne takkede Carl Petersen for hans store arbejde for klubben og glædede sig over, at han atter ville hellige sig trænervirksomheden, hvor han tidligere havde opnaaet saa straalende resultater.

Hjalmar Andersen bragte en hilsen fra Søren Christensen, der er patient paa Diakonissestiftelsen efter en alvorlig operation.

Künau Hansen mente, at frafaldet af passive medlemmer skyldes en fejlagtig takstpolitik paa Idrætsparken, henstillede til bestyrelsen at søge forholdene forbedrede for medlemmerne, kunne ønske, at medlemsbladet kom først paa maaneden, var iøvrigt glad for bladet.

Orla Petersen var utilfreds med den maade træningen var tilrettelagt for de mindre kendte spillere.

Formanden og Svend Frederiksen replicerede til de forskellige talere.

Efter taktfaste hurraer for vor gamle klub og dito for dirigenten som tak for god ledelse, sluttede generalforsamlingen.

G. H.

»Jeg tænker saa tit paa, at mine forældre saa gerne ville have, at jeg skulle spille paa flygel!«

✧ SENIORES ✧

Tilslutningen til træningen har i de mørke maaneder været god, og der er blevet gjort et godt stykke arbejde af spillerne for at faa konditionen i orden, saaledes at denne side af sagen nu er klar, og vi har da ogsaa i træningskampene set, at vi er

Frem—Norrköping:
»Da var du lige ved, Ib!«

i stand til at staa distancen. Og da vejrforholdene i den sidste tid har artet sig vel, har det været muligt at spille til to maal en times tid tirsdag og torsdag, en gavnlig ting, naar nye spillere skal passes ind i ensemblet.

Vort 1. holds træningsresultater var maaske nok ikke flatterende rent resultatmæssig set, men de gav dog løfter i den rigtige retning, saaledes har forsvaret virket tilforladeligt med solid opdækning, og fløjhalbacks har virket tilfredsstillende. Angrebet har i disse kampe periodevis vist en hel del af det rigtige, men der har vist sig manglende evne til at slutte angrebene af, de unge mennesker spiller sig pænt igennem, men foran maal kikser det,

Walter Christensen

INGERSLEVSGADE 126 ✧ TELEFON VESTER 4078

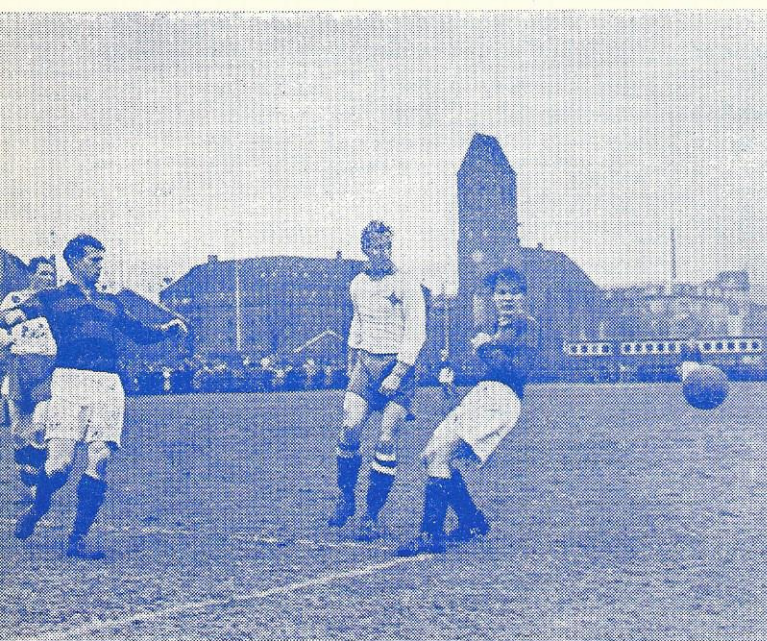
**Alt i møbler,
persiener,
tegninger og tilbud,
kvalitets haandværk,
omstopning og
reparationer udføres**

Og Olaf fik for meget »under i ballen«!

men forhaabentlig kommer de i tanker om, hvordan de bar sig ad paa ynglingeholdet med at lave maal, det vil altsaa sige, at de bare skal huske at skyde, som de gjorde tidligere, saa kommer resten af sig selv.

Vi slap ikke helt for uheld i træningskampene, idet Bent Jørgensen i kampen mod Norrköping fik en lettere forvridning af knæet, men heldigvis saa let, at han allerede meldte sig klar i ugens løb, men spilleudvalget ville ikke tage risikoen, og lod Bent staa over en uge til, idet man ikke ønskede at risikere, at skaden sprang op i den vigtige kamp mod OB, hvad der kunne forringe vore chancer i denne kamp, samt eventuelt sætte Bent ud af spillet for længere tid.

Flemming »ordner paragrafferne«!

Det blev altsaa med en ualmindelig ung angrebskæde vi drog til Odense, og resultatet er jo kendt, vi vandt 2—1, et glimrende resultat at starte sæsonen med, og var det ikke paa grund af straalende angrebsspil, saa fik de unge spillere dog vist, at de baade turde og kunne holde paa bolden og spille i rette øjeblik, og med lidt held var vor score blevet noget større. Det var et dejligt rygstød, men der er langt endnu, og kampen om pointsene bliver ualmindelig haard i foråret, da seks hold endnu befinder sig i farezonen.

Ogsaa vore øvrige seniores har været flittige med træningen, og spillet i andetholdenes træningskampe har givet løfter om, at begge hold nok skal naa gode resultater i forårskampagnen, og særlig tror jeg B-holdet vil vise sig at være en del stærkere end i efteråret, og resultatet af holdenes indbyrdes kamp 2—2 tyder jo ogsaa paa større jævnbyrdighed imellem dem end før.

Endnu mangler vi dog at se nogle af vore sekundspillere, men jeg regner med, at lyset og varmen snart faar lokket ogsaa de sidste ud af deres vinterhi, saaledes at alle de kendte ansigter snart er at se paa banerne, nu er det paa tide at høste points igen, og vi ønsker holdene en god og fornøjelig forårssæson. **h. o.**

PS. Det skal ikke glemmes, at et kombineret hold fra vore KS-hold har slaaet Frederikssund 7—0, og at Poul Olsen scorede alle syv maal.

✧ Yngre afdeling ✧

Endelig er den mørke vintertid forbi, og vi er igen ude i det fri og trille med den »runde«. Det var jo ellers meningen vi skulle have haft indendørs træning hele vinteren, men da det svipsede med gymnastiksalen, blev det ikke til noget videre, da forholdene i juniorlokalet ikke er af en saadan beskaffenhed, at man kan faa noget særligt udbytte af træning der, men forhaabentlig sker der en ændring paa dette omraade i tiden fremover. Det er sikkert kommet de fleste af jer for øre, at klubbens ledelse tænker paa udvidelse af lokalerne og blandt andet haaber at faa raad til at bygge en gymnastiksal. Det er jo ingen billig historie at bygge i øjeblikket, og man skal tænke sig godt om og nøje vurdere risikoen, inden man giver sig i lag med saadan en opgave. Klubbens økonomiske stilling er i øjeblikket god, men meget kan jo ændre sig i de kommende maaneder, hvor vi kæmper for livet i 1. division, og en nedrykning til 2. division ville jo ikke være det bedste for klubbens byggeplaner, men forhaabentlig gaar det godt, saaledes at vi kan faa den sal, vi har saa haardt brug for.

I vinterens løb har der i juniorafdelingen været afholdt et par kammeratskabsaftener med stor tilslutning — efter min mening baade morsomme og lærerige aftener, da de forskellige smaa konkur-

rencer alle havde til formaal at lære om fodboldlovene og faa klarlagt punkter, som maaske har staaet lidt dunkle for nogle af drengene. Naa — men tilbage til træningen. Allerede midt i februar var vi ude om søndagen, men nu da vi er i stand til at træne om aftenen, skulle tilslutningen gerne blive meget større, saaledes at alle mand kan være godt forberedt, naar det brænder paa for alvor. Der er jo gode stillinger, der skal forsvares og mindre gode, der gerne skulle forbedres, saaledes at vi, naar vi engang gør op kan møde frem med resultater; der ligger paa linie med, hvad vi plejer at præstere. For at opnaa det, maa alle mand være med, og det er mit haab der bliver trængsel paa banerne hver eneste træningsaften.

DBU's aarlige landsdelsturnering for juniorene finder i aar sted i Odense i dagene 27.—29. maj. Det er jo alle københavnske drenges store ønske at faa lov at repræsentere unionen i denne turnering, saa der er jo noget at kæmpe for og se hen til. Denne turnering plejer at være en stor oplevelse for deltagerne, saa jeg vil raade de af jer, der har en chance for at komme med, til at gøre en ekstra indsats, saaledes at Frem som sædvanlig kan blive godt repræsenteret, men I maa med det samme gøre jer klart, at konkurrencen er stor, og da der kun sendes 15 mand afsted, skal der gøres noget ekstra for at slippe gennem naaleøjlet. Den strenge udtagelseskomité vil fra foraarsturneringens start nøje følge jer fra kamp til kamp, saa det gælder om at komme i fin form og holde den vedlige ved flittig og fornuftig træning. I begyndelsen af maj vil der blive udtaget 44 juniorene, der skal spille nogle udtagelseskampe, og naar disse er overstaaet, vil det endelige hold med reserver blive udtaget blandt disse spillere. **P. M.**

Til medlemmerne!

Fra tirsdag d. 4. april henligger ikke betalte medlemskort paa klubbens kontor. — Medlemmer, der ikke har betalt kontingent, anmodes om at betale dette inden d. 15. april. — Efter denne dato afmeldes restanterne hos postvæsenet og kan ikke optages paany, men betaling af rastancer samt nyt indskud i henhold til lovenes § 6.

VIL DU TIL HELSINGFORS I 1952?

Sparekassen for Kjøbenhavn og Omegn agter i dette foraar at begynde en opsparing for idrætsfolk i Storkøbenhavn med det formaal at give disse lejlighed til — inden for en periode paa 2 aar — paa let og betryggende maade at samle midler til at kunne overvære Olympiaden i Helsingfors i 1952.

Opsparingen vil finde sted ved hjælp af særlige 1- og 2-kroners sparemærker, som kan købes i sparekassens hovedkontor og afdelinger.

Bemærk indlægget i bladet!

2. junior i Lillerød den 5. marts 1950

Efter lørdagens smukke vejr havde vi alle regnet med at faa en tur i straalende dejligt vejr. Men alle de lyse drømme brast med nogle vældige vindpust, hvilket især gik ud over Malmsjø's hat. Efter en times rejse, der forsvandt som minutter, naaede vi det stærkt omsuste landskab omkring Lillerød.

Om det nu var blæstens skyld, eller om vejrguderne var blevet forudinformeret, skal jeg lade være usagt, men man kunne tydeligt se, at det var første gang de unge mennesker var paa banen.

Som nævnt var vort spil ikke det allerbedste. Og efter at vi kom forud med 1—0, da der var gaaet 15 min. af 2. halvleg, blev det helt hul i hovedet. Maaske var det derfor, at vor venstre back fandt ud af, at uafgjort ville være det mest retfærdige resultat, hvorefter han paa den nydeligste maade, Lundberg kunne ikke have gjort det bedre, snittede bolden forbi den fuldstændigt lammede maalmænd. Med 1—1 sluttede kampen. Og det var saamænd meget retfærdigt.

Efter at have spist vor medbragte mad, saa vi Lillerød slaa FB, der dog talte et par reserver, med 6—4. Til slut havde vi saa en hyggelig time paa kroen, hvor der kom gang i hvidtøllerne, da sodavanderne var for dyre.

Kl. 5½ var vi saa hjemme igen, efter en dejlig dag i den friske luft. **O-VE.**

HEINRICH PEDERSEN

Griffenfeldtsgade 1

Telefon Nora 31 y - Nora 5731

smeder selv alle sine

Forlovelsesringe

derfor... den smukkeste Ring til den billigste Pris

Spillet's aand!

Foredrag holdt af Niels Middelboe i dommerklubben.

(Fortsat fra forrige nr.).

Paa grund af lignende kedelige tendenser i Syd-England maatte man i 1871 foretage det samme skridt i fodboldforbundets love, der snart efter blev enegældende for hele landet.

Med de straffe, der nu var indført for lovbrud af forskellig slags, klarede man sig i en længere aarrække, indtil durkdrevne forsvarere (professionalismen indførtes i 1885) fandt ud af — stik imod den hidtil eksisterende fine aand — at det kunne **betale sig** at forhindre en fjendtlig angriber i at score i nærheden af maal paa bekostning af et frispark, der som oftest ikke var nogen kompen- sation. I 1891 indførtes derfor **straffesparket**.

Hvordan tror De ikke, at de gamle engelske fodboldpionerer, som i begyndelsen af 80'erne med hænder og fødder havde sat sig imod professiona- lismens indførelse, følte ved denne udvikling. Tænk, at spillerne nu regnede med, **hvad der kun- ne betale sig**. Først indførtes det almindelige fris- park, men særlig indførelsen af straffesparket, der kom som en nødvendig forholdsregel mod den uheldige udvikling paa banen, vi lige har hørt om, var samtidig et forfærdelig slag i ansigtet paa de mænd, der forudsaa, at det helligste for dem: **En kamps gennemførelse i den gamle fine kostskole- aand mere og mere ville forsvinde**.

Naturligvis maa der gøres et stort arbejde i klubber og skoler for at lære drengene **fair play**, men i sidste instans maa dommerne træde til. Vi har i dag hos nogle spillere med samme udspeku- lerthed, hvis ræsonnement er: **Kan det betale sig at begaa et frispark**, og det gøres ikke sjældent **udenfor** straffesparksfeltet, fordi de regner med, at der ikke sker andet end et frispark, som i 9 af 10 tilfælde ingen kompen- sation er. Mine herrer, dommere, De kender alle situationen: Backen er udspillet, og saa standser han en høj aflevering med sin udstrakte haand. Alle de andre forsvars- spillere kommer ned i position og al fare er af- værget. For mig er en saadan handling **den la- veste, jeg kender, fordi den er et meget groft brud paa »spillet's aand**«, og det er mig ufatteligt, at vore dommere ikke omgaaende giver vedkommende lovbruder en meget alvorlig advarsel — og hvis det sker igen: **Udvisning**.

Naa, det var et lille **intermezzo**. Jeg fortsætter nu, hvor jeg slap med »de kedelige tendenser«.

Den uheldige udvikling fortsatte sin gang. Daar- lige elementer fandt stadig paa nye usportslige me- toder, og omkring aarhundredeskiftet hører vi i paragrafen om dommeren, at han skal paatale »dadelværdig færd«. Og dette blev endnu krafti- gere pointereret i lovene fra ifjor, idet man i **selve lovteksten** under forskellige straffbare handlinger som sidste punkt nævner »utilbørlig optræden«, hvorunder hører 1) gentagne overtrædelser af lo- vene, og 2) demonstration — i ord eller handling — af uenighed i dommerens afgørelser.

Andre eksempler nævner lovene ikke, men der findes naturligvis et hav af andre, og her er det interessant at lægge mærke til, at de praktiske englændere helt overlader til dommerens skøn, hvorvidt en anden end de nævnte handlinger skal betragtes som unfair og derfor straffes under denne §.

Og jeg er hel enig med lovgiverne, der herved tilkendegiver, at spørgsmaalet om unfair eller usportslig optræden er et **opdragelses- og ikke et lovproblem**. I sidste tilfælde ville det gaa ligesaa uheldigt, som det er gaaet indenfor amerikansk Rugby, hvor paragrafferne over forbudte hand- linger i aarenes løb er svulmet op fra ret faa til over 100, fordi der faktisk ingen grænser er for, hvad udspekulerede spillere kan finde paa af gav- tyvestreger, **naar der kun bliver dømt efter lovens bogstav og ikke efter dens aand**.

Den nye bestemmelse, at et ellers regelret skub skal straffes, fordi det er udført i utide, er paa linie med de foregaaende forsøg paa at holde spil- let rent — **bevare fodbold som spil**, vil jeg sige. Et skub af denne art falder nemlig ind under af- snittet om »utilbørlig optræden« og straffebestem- melsen er en direkte følge af den overhaandtagende tendens til at »tage manden uden hensyn til bol- den«, og som især moderne »stoppere« praktiserer, og som englænderne aldrig kan anerkende som »fair play«.

(fortsættes)

Boldklubben FREM

stiftet 17. Juli 1886.

Adresse: Julius Andersensvej 3, S.V.

Telefon: Valby 1317 - 1331.

Medlemstelefon: Valby 1331.

Kontortid: 13—17 (Lørdag undtaget).

Postgirokonto: 65,388.

N.C. - TRYKKERIET

(NØRREBROS CENTRALTRYKKERI)

SCANDIAGADE 12 . KØBENHAVN SV
CENTRAL 16.505

Medlemsbladet: Ansvarshavende redaktør V. Skousen.

N.C.-TRYKKERIET, KBHVN.